

Κυριακή 26 Δεκεμβρίου

Κυριακή μετά τήν Χριστοῦ γέννησιν

(Μτθ. β' 13 – 23)

Μία ἡμέρα σήμερα ἀμέσως μετά ἀπό τό μεγαλύτερο μυστήριο ὄλων τῶν ἐποχῶν. Μία ἡμέρα μετά τήν κάθοδο τοῦ Θεοῦ στόν ἀποτυχημένο κόσμο. Μία ἡμέρα μετά ἀπό τόν τοκετό πού ἄλλαξε τήν κτίση, πού ἔσωσε τόν ἄνθρωπο, πού ἔφερε στήν κτιστή πραγματικότητα τή φανέρωση τοῦ Κτίστου καί Δημιουργοῦ.

Ἡ ἡμέρα σήμερα εἶναι γεμάτη ἀπό ἀντιφάσεις. Ἡ Παρθένος γίνεται μητέρα καί παραμένει Παρθένος. Ὁ Θεός γίνεται ἄνθρωπος καί παραμένει Θεός. Τό ἀπροστάτευτο Νήπιο προστατεύεται ἀπό αὐτούς πού ἤλθε νά προστατεύσει. Ὁ Νηπιό-

σας Λυτρωτής διώκεται από αυτούς που πρό-
 κείται να εκδιώξει. Ο Ίησοῦς ἐξορίζεται σε
 μία χώρα που δέν θέλησε ποτέ να Τόν γνωρί-
 σει. Καταφεύγει σ' έναν τόπο από τόν ὁποῖο
 κάποτε διέσωσε τούς ἀνθρώπους Του μέ τρό-
 πο δύσκολο καί δραματικό. Φιλοξενεῖται ἀπό
 ἕνα λαό που κάποτε κυνήγησε τό λαό Του.
 Μέσα στή νύκτα δραπετεύει ὁ Ἡλιος τῆς δι-
 καιοσύνης, γιά να φωτίσει μέ τήν πονεμένη
 προσφυγιά Του τά σκοτάδια τῆς ἀγνωσίας. Τό
 ἀνθρώπινο μίσος ἐπιβάλλει τό θάνατο, ἀλλά ἡ
 ζωή θριαμβεύει. Τά ἀδίκως σφαγιασμένα νή-
 πια, που πολύκλαυστα καί ἀπαρηγόρητα ξερι-
 ζώνονται ἀπό τούτη τή ζωή, πρῶιμα καί ξε-
 κούραστα γεννιοῦνται στήν ἀληθινή ζωή, προ-
 σφέροντας ὡς ἀντίτιμο τό αἷμα τους, μέ τό
 ὁποῖο προστάτεψαν τό Αἷμα τοῦ Λυτρωτῆ.
 Αὐτό τό Αἷμα μέλλει πάνω ἀπό τό Σταυρό να
 χυθεῖ γιά ὅλο τόν κόσμο ἀλλά καί γιά τή δική
 τους δικαίωση καί δόξα.

Όλες αυτές τις αντιφάσεις περισσότερο απ' όλους τις βιώνει ἡ Πανάχροαντη Μαρία. Αὐτή, πού στίς ἀπαρχές τῆς νεότητάς της δείχνει γεροντική φρόνηση καί σοφία. Αὐτή, πού παραμένει ταπεινή καί ἄσημη γιά τόν κόσμο, ἀλλά ἀναδεικνύεται ἡ κορυφή τοῦ σύμπαντος, ὁ σκοπός τῆς δημιουργίας, ἡ δικαίωση τῶν ἀνθρώπων, ἡ Μητέρα καί γεννήτορας τῆς Ἐκκλησίας. Μέσα στήν ἀνθρώπινη κακία, πού γεννάει τήν ἀνασφάλεια, κρατάει στήν παρθενική ἀγκαλιά της τήν ἀσφάλεια τῶν πάντων. Μέσα στά πανάχροαντα πέπλα της τυλίγει Αὐτόν πού τύλιξε τά πάντα μέ τή σοφία καί τήν ἀγάπη Του. Μέσα στό ἀπορημένο καί ἀγωνιώδες βλέμμα της κρύβει τή μορφή Του Αὐτός, πού ὡς Παντοδύναμος θά διαλύσει τά κλειδιά τοῦ θανάτου καί θά ἀδειάσει τά μνημεῖα τῶν νεκρῶν.

Ἐμεῖς, μέσα στήν ὕλική πλησμονή καί στήν εὐμάρεια τῶν ἡμερῶν, ἀδυνατοῦμε νά προσεγγίσουμε τό βάθος καί τό ὕψος τοῦ μυστηρίου πού πραγματοποιεῖται γιά τό χατίρι μας. Ἀδυνατοῦμε νά καταλάβουμε πώς ἡ χαρά αὐτῶν τῶν ἡμερῶν δέν προέρχεται οὔτε ἀπό αὐτά πού ἔχουμε οὔτε ἀπό ὅ,τι καταναλώνουμε, ἀλλά ἀπό τό γεγονός πώς ὁ Θεός βρῆκε τήν Παρθένο Μαρία ὡς διάδρομο γιά νά κατέβει στίς ψυχές μας καί στή ζωή μας.

Ἡ Κυρία Θεοτόκος, πού σήμερα ἐορτάζουμε τή σύναξή της, ἐπειδή εἶναι ἡ σιωπηλή πρωταγωνίστρια τοῦ Μυστηρίου τῆς Ἐνανθρωπήσεως, μᾶς δείχνει μέ τήν ἀφανή παρουσία της πώς τά προβλήματα τῆς ζωῆς δέν εἶναι συμφορές ἀλλά εὐκαιρίες. Ἔρχονται γιά νά μᾶς ἀσκήσουν καί νά μᾶς δυναμώσουν. Ἔρχονται γιά νά μᾶς διδάξουν ὅτι ἡ λύση βρίσκεται στή διαχείριση καί ὄχι στήν παραίτηση.

Ὁ Σαρκωμένος Υἱός τοῦ Θεοῦ γίνεται υἱός τῶν ἀνθρώπων καί συμπάσχει μέ τόν ἄνθρωπο. Μπροστά Του ὅλα τά προβλήματα αὐτοῦ τοῦ κόσμου σμικρύνονται, διότι ὁ κόσμος εἶναι πολύ μικρός μπροστά στήν παρουσία Του.

Ἄν κάνουμε τά Χριστούγεννα τρόπο ζωῆς, τότε αὐτή ἡ γιορτή δέν θά τελειώσει. Ἄν βάλουμε τήν Παναγία, τήν πρωταγωνίστρια τῆς γιορτῆς, πρότυπο στόν ἑαυτό μας, τότε θά διαχειριστοῦμε ὅλα τά θέματά μας μέ τή δική της ἀρετή καί τή δική της ἐλπίδα. Ἐκείνη, πού γέννησε τήν ἐλπίδα τοῦ κόσμου, θά μᾶς βοηθάει καί ἐμεῖς νά κυοφοροῦμε τήν εὐλογία καί τή χάρη τοῦ Θεοῦ, πού θά εἶναι τό ἀληθινό πλήρωμα τῆς ὑπαρξῆς μας καί τό ἀκαταμάχητο ἐφόδιο τῆς ζωῆς μας. Ἀμήν.